

31999L0059

26.6.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 162/63

PADOMES DIREKTĪVA 1999/59/EK

(1999. gada 17. jūnijs),

kas groza Direktīvu 77/388/EEK, kas attiecas uz telekomunikāciju pakalpojumiem piemērojamo pievienotās vērtības nodokli

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu, un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (1),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (2),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (3),

tā kā:

- (1) Līguma 14. pantā iekšējais tirgus ir definēts kā tirgus, kas aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līguma noteikumiem ir nodrošināta preču, cilvēku, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte.
- (2) Pašreizējie noteikumi attiecībā uz telekomunikāciju pakalpojumiem piemērojamo PVN saskaņā ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļu kopīgā sistēma: vienots pamats vērtējumam (4) 9. pantu nav atbilstoši, lai tos piemērotu visu šāda veida Kopienā patērēto pakalpojumu aplikšanai ar nodokli un lai Kopienā novērstu konkurences traucējumus.
- (3) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, šādi traucējumi jānovērš un attiecībā uz šāda veida darbībām jāievieš saskaņoti noteikumi.
- (4) Jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka telekomunikāciju pakalpojumus, ko izmanto Kopienā reģistrēti klienti, ar nodokli aplik Kopienā.
- (5) Šādā nolūkā telekomunikāciju pakalpojumus, ko sniedz ar nodokli aplikamām un Kopienā reģistrētām personām vai arī trešās valstis reģistrētiem pakalpojumu saņēmējiem, principā jāapliek ar nodokli pakalpojuma saņemšanas vietā.

- (6) Lai nodrošinātu tādu Kopienā plaši izmantotu vai pieprasītu telekomunikāciju pakalpojumu vienotu aplikšanu ar nodokli, ko ar nodokli aplikamas un trešās valstīs reģistrētas personas sniedz ar nodokli neapliekamām un Kopienā reģistrētām personām, dalībvalstīm būtu jāizmanto Direktīvas 77/388/EEK 9. panta 3. punkta b) apakšpunkta noteikumi par pakalpojumu sniegšanas vietas maiņu; tā kā minētās direktīvas 9. panta 3. punktu tomēr jāturpina piemērot gadījumos, kad attiecīgus telekomunikāciju pakalpojumus sniedz citiem Kopienas klientiem.
- (7) Lai ieviestu īpašu noteikumu, ar kuru noteiktu telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanas vietu, tādus pakalpojumus ir jādefinē; definīcijas jābalsta uz starptautiskā mērogā jau pieņemtām definīcijām, tostarp tādās jomās kā starptautisko tālruņa zvanu savienojumi, izpildes pakalpojumi un piekļuve pasaules informācijas tīkliem.
- (8) Aplikšana ar nodokli pakalpojuma saņemšanas vietā nozīmē arī to, ka ar nodokli aplikamām personām nevar jādzēš ievērot procedūras, ko paredz Direktīvas 79/1072/EEK (5) un 86/560/EEK (6); jaunie noteikumi par to, kā noteikt pakalpojuma sniegšanas vietu, nenozīmēs, ka ar nodokli aplikamās ārvalstu personas nodokļu dēļ jāidentificē kādā citā valstī; to var panākt, pakalpojuma saņēmēju aplikot ar obligātu nodokli, ar nosacījumu, ka pakalpojuma saņēmējs ir ar nodokli aplikama persona.
- (9) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 77/388/EEK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 77/388/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta beigās punktu aizstāj ar semikolu un pievieno šādu jaunu ievilkumu:

(1) OV C 78, 12.3.1997., 22. lpp.

(2) Atzinums sniegts 1999. gada 6. maijā (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).

(3) OV C 287, 22.9.1997., 28. lpp.

(4) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/49/EK (OV L 139, 2.6.1999., 27. lpp.).

(5) OV L 331, 27.12.1979., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

(6) OV L 326, 21.11.1986., 40. lpp.

“— telekomunikācijas. Par telekomunikāciju pakalpojumiem uzskata tādos pakalpojumus, kas saistīti ar signālu, rakstītu tekstu, attēlu, skaņu vai cita veida informācijas pārraidi, emisiju vai uztveri pa vadiem, radio, optiskām vai citām elektromagnētiskām sistēmām, tostarp arī tādos pakalpojumus, kas saistīti ar tiesību nodošanu vai piešķiršanu izmantot šādas pārraides, emisijas vai uztveres jaudas. Šajā noteikumā termins telekomunikāciju pakalpojumi ietver arī piekļuves nodrošināšanu pasaules informāciju tīkliem.”

2. Pēc 9. panta 3. punkta iekļauj šādu 4. punktu:

“4. Gadījumos, kad 2. punkta e) apakšpunktā minētos telekomunikāciju pakalpojumus ar nodokli apliekama, ārpus Kopienas reģistrēta persona sniedz ar nodokli neapliekamai, Kopienā reģistrētai personai, dalībvalstis piemēro 3. punkta b) apakšpunktu.”

3. Direktīvas 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ar nodokli apliekamām personām, kurām sniedz 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētos pakalpojumus, vai personām, kas pievienotā vērtības nodokļa sakarā tiek identificētas attiecīgās valsts teritorijā un kurām sniedz 28.b panta C, D, E un F daļā minētos pakalpojumus, ja šos pakalpojumus sniedz ar nodokli apliekama persona, kas reģistrēta ārzemēs; tomēr dalībvalstis var prasīt, lai pakalpojuma sniedzējs būtu solidāri atbildīgs par nodokļa samaksu;”

2. pants

1. Dalībvalstis pieņem normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu līdz 2000. gada 1. janvārim. Dalībvalstis par to informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno šo tiesību aktu oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā veikt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad tā publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1999. gada 17. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

F. MÜNTEFERING